

Sygn. akt I C 2027/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Piotr Szutenberg

Protokolant: sekretarz sądowy Dominika Merda

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2023 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Ż. D.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w

K.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz powódki Ż. D. kwotę 7.301,33 zł (siedem tysięcy trzysta jeden złotych trzydzieści trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 września 2020 r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.717 zł (dwa tysiące siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty;
- nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku kwotę 2.164,57 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt siedem groszy) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 2027/21

UZASADNIENIE

1. *Stanowiska stron*

Powódka Ż. D. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwoty 7.306 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 września 2020 roku do dnia zapłaty. W przypadku nieuwzględnienia powyższego żądania powódka wniosła ewentualnie o nakazanie pozwanej wymiany kanapy (...)S. (...) na wolną od wad opisanych w pozwie i dostarczenia jej do wnętrza lokalu powódki, jak również demontażu i odebrania przez pozwaną i na jej koszt wadliwej kanapy z wnętrza lokalu, zaś w przypadku nieuwzględnienia żadnego z powyższych roszczeń - o nakazanie pozwanej usunięcia opisanych w pozwie wad kanapy (...)S. (...), w tym demontażu i odebrania przez pozwaną na jej koszt wadliwej kanapy z wnętrza lokalu mieszkalnego powódki, a także dostarczenia do wnętrza tego lokalu rzeczy wolnej od wad.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka zakupiła od pozwanej spółki kanapę (...)S. (...) za cenę 10.952 zł. Po dostarczeniu zakupionego towaru do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G. powódka stwierdziła szereg wad, które zostały wyszczególnione w zgłoszeniu reklamacji z dnia 20 maja 2020 roku. W dniu 4 czerwca 2020 r. dokonano oględzin kanapy, w wyniku czego sporządzono protokół, w którym pozwana uznała reklamację. Pozwana w porozumieniu z producentem wyraziła wolę realizacji roszczeń z tytułu rękojmi za wady fizyczne zakupionego towaru poprzez jego naprawę, ale odmówiła odebrania wadliwej rzeczy z lokalu mieszkalnego powódki. Powódka podtrzymała żądanie wymiany wadliwego towaru na wolny od wad, wskazując dogodny dla niej termin odbioru rzeczy z lokalu. Pozwana odmówiła wskazując, że to kupujący jest zobowiązany do przygotowania rzeczy do jej odbioru z miejsca, w które towar został pierwotnie dostarczony. W związku z niemożnością porozumienia się z pozwaną co do odbioru rzeczy, powódka złożyła oświadczenie o obniżeniu ceny wadliwego towaru o kwotę 7.306 zł. wzywając pozwaną do zapłaty. W odpowiedzi pozwana nie uwzględniła tego roszczenia, utrzymując, że odbierze towar celem jego naprawy po przygotowaniu go do przewozu przez powódkę, w tym poniesienia przez nią kosztów przetransportowania rzeczy poza obręb lokal mieszkalnego.

Powództwo powódka oparła dodatkowo na podstawie art. 471 k.c., stwierdzając, że pozwana dostarczając wadliwą rzecz i nie wykonując uprawnień powódki z rękojmi, wywołała zdarzenie, którego skutkiem jest szkoda w wysokości 7.306 zł obejmująca koszty prac naprawczych, demontażu i transportu niezbędnych do usunięcia wad towaru i jego stanu zgodnego z przeznaczeniem.

(pozew, k. 3-12)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana podniosła, że bezsporny jest fakt uwzględnienia reklamacji, podkreślając, że wyraża gotowość odbioru reklamowanego towaru z tym zastrzeżeniem, że musi on zostać przygotowany przez powódkę do transportu. W ocenie pozwanej do odbioru towaru i usunięcia jego wad nie doszło jedynie ze względu na nieudostępnienie rzeczy przez powódkę w sposób standardowo przyjęty. Trudność w tym zakresie wynikała z faktu, że kanapa znajduje się w mieszkaniu powódki, zaś jej gabaryty uniemożliwiają przeniesienie jej przez drzwi i klatkę schodową. Mąż powódki we własnym zakresie zamówił usługę wniesienia kanapy do mieszkania za pomocą specjalistycznego dźwigu, przy czym pozwana nie oferuje tego rodzaju usług. W sytuacji pozostawienia rzeczy w lokalu powódki nie doszło w rzeczywistości do udostępnienia rzeczy sprzedawcy do odbioru, skoro jej wyniesienie jest niemożliwe bez zaangażowania specjalnych środków czy też zamówienia usług podmiotu zewnętrznego dysponującego specjalistycznym dźwigiem. Spółka podkreśliła, że nie kwestionuje zasadności złożonej reklamacji ani ciążących na niej z tego tytułu obowiązków, jednak koszt wyniesienia towaru z mieszkania winien obciążać stronę powodową, skoro była ona świadoma ryzyka trudności w przetransportowaniu towaru o podobnych gabarytach. W ocenie pozwanej zgłoszone w pozwie żądania ewentualne są bezpodstawne, gdyż wykraczają poza obowiązki sprzedającego określone w art. 561 § 2 k.c. Co więcej, żądana przez powódkę kwota jawi się jako rażąco wygórowana, gdyż pozwana mogłaby usunąć stwierdzone wady niższym kosztem, a w przypadku nieusunięcia wady powódka mogłaby żądać obniżenia ceny jedynie o kwotę, o jaką istniejące wady zmniejszają wartość użytkową lub estetyczną towaru.

(odpowiedź na pozew, k. 52-56)

W piśmie z dnia 23 lutego 2021 r. powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko w całości. Jako okoliczności bezsporne powódka wskazała fakt zakupu towaru i uznania przez pozwaną reklamacji za zasadną. Zaprzeczyła przy tym, by pozwany wyraził gotowość montażu i demontażu kanapy oraz temu, by sprzedający mógł sprzeciwić się żądaniu konsumenta z powoływanych przyczyn.

(pismo powódki z dnia 23 lutego 2021 r., k. 65-67).

2. Ustalenia faktyczne

W dniu 30 listopada 2019 r. Ż. D. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. umowę sprzedaży kanapy (...)S. (...) za cenę 10.952 zł. Termin realizacji zamówienia miał wynosić od 8 do 14 tygodni, zaś transport mebla miał nastąpić za opłatą w kwocie 110 zł na adres kupującego przy ul. (...) w G.. Powódka dokonała wyboru kanapy z katalogu produktów, w którym były podane jej wymiary, zaś wygląd zamawianego towaru oceniła w oparciu o model znajdujący się w sklepie. W pkt 3 ogólnych warunków umowy sprzedaży wskazano, że kupujący na własne ryzyko ocenia możliwość wniesienia mebli do miejsca przeznaczenia.

(**dowód:** faktura VAT nr (...), k. 16; zamówienie nr 430/GD/20/9, k. 102, ogólne warunki umowy sprzedaży (...) Sp. z o.o., k. 103; zeznania powódki Ż. D., k. 106; zeznania świadka J. K., k. 89v-90; katalog, k. 113-117)

Sprzedawca dostarczył zamówiony towar pod adres kupującej, jednak pracownicy nie zdołali go wnieść do mieszkania powódki. Przy podjętej próbie okazało się, że tylko jeden moduł ma wymiary umożliwiające wniesienie go do środka, ponieważ drzwi zewnętrzne posiadały niestandardową szerokość 80 cm. W związku z powyższym pozostałe dwa moduły zostały przewiezione z powrotem do magazynu. Ponownie dostarczono je, gdy mąż kupującej W. D. zamówił specjalistyczny dźwig, dzięki któremu moduły zostały wniesione do lokalu przez drzwi balkonowe.

(**dowód:** zeznania świadka W. D., k. 88v-89; zeznania powódki Ż. D., k. 106)

W dniu 20 maja 2020 r. Ż. D. zgłosiła reklamację kanapy z uwagi na stwierdzone wady.

(**dowód:** formularz zgłoszenia reklamacji na produkty (...), k. 17)

W dniu 4 czerwca 2020 r. uznano reklamację produktu, wskazując na uzgodnienie z klientem naprawy towaru w terminie 2-6 tygodni. W protokole rozpatrzenia i realizacji reklamacji stwierdzono, że brak jest możliwości dokonania naprawy na miejscu i konieczny jest transport mebla celem jego naprawy w warunkach fabrycznych.

(**dowód:** protokół rozpatrzenia i realizacji reklamacji, k. 18)

W wiadomości e-mail z dnia 15 czerwca 2020 r. przedstawiciel producenta kanapy (...) sp. z o.o. zaproponował kupującym rekompensatę w wysokości 600 zł w zamian za odstąpienie od zgłoszenia reklamacyjnego.

(**dowód:** wydruk wiadomości e-mail z dnia 15 czerwca 2020 r., k. 20)

Mąż powódki W. D. podtrzymał żądanie wymiany rzeczy na wolną od wad w ramach uprawnień z tytułu rękojmi. Jednocześnie wskazał, że demontaż i dostarczenie towaru wymaga użycia dźwigu przez osoby posiadające ubezpieczenie OC na wypadek wyrządzenia szkód, które to koszty powinien ponieść sprzedawca.

(**dowód:** wydruk wiadomości e-mail z dnia 23 czerwca 2020 r., k. 22-23)

Pismem z dnia 29 czerwca 2020 r. Ż. i W. D. zostali poinformowani przez pracownika (...) sp. z o.o. o gotowości do dokonania naprawy towaru po jego przewiezieniu do siedziby spółki, pod warunkiem umożliwienia przez kupujących odbioru kanapy spoza lokalu, w którym się znajduje.

(**dowód:** pismo z dnia 29 czerwca 2020 r., k. 21)

W dalszej korespondencji Ż. i W. D. wskazali możliwe terminy odbioru towaru celem jego wymiany na nowy, ewentualnie jego naprawy, podtrzymując, że koszty przygotowania kanapy do transportu powinien ponieść sprzedawca. Zastrzeżono jednocześnie, że w przypadku nieodebrania towaru z lokalu mieszkalnego w proponowanych terminach, kupujący złożą oświadczenie o obniżeniu ceny lub o odstąpieniu od umowy. W odpowiedzi przedstawiciel (...) sp. z o.o. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w przedmiocie odbioru towaru po jego udostępnieniu, zaznaczając, że kupujący podczas składania zamówienia zostali poinformowani o wymiarach produktu i minimalnym prześwicie drzwi, który pozwalałby na bezproblemową jego dostawę do mieszkania. Z uwagi na brak odpowiedniej

szerokości drzwi i korytarza pracownicy (...) sp. z o.o. dostarczyli towar przed miejsce zamieszkania kupującego i zobowiązali się do zapewnienia jego odbioru spoza lokalu.

(**dowód:** korespondencja e-mail, k. 24-28)

Pismem z 3 sierpnia 2020 r. Ż. D. złożyła sprzedawcy oświadczenie o obniżeniu ceny towaru o kwotę 7.306 zł, tj. z kwoty 10.952 zł do kwoty 3.646 zł. W odpowiedzi pozwana spółka podtrzymała dotychczasowe stanowisko. Ż. D. ponownie wezwała sprzedawcę do zapłaty kwoty 7.306 zł na podstawie oświadczenia o obniżeniu ceny, wskazując też ostatni termin, w którym może nastąpić odbiór wadliwego towaru z jej lokalu mieszkalnego na koszt sprzedawcy. Oświadczenie o obniżeniu ceny zostało doręczone pozwanej w dniu 20 sierpnia 2020 r. W dalszej korespondencji strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

(**dowód:** oświadczenie o obniżeniu ceny, k. 29-31, pismo z dnia 8 sierpnia 2020 r., k. 32, pismo z dnia 12 sierpnia 2020 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 33-37; pismo z dnia 4 września 2020 r., k. 59-60, 70-72)

Kanapa posiadała wady fizyczne polegające na:

- a) braku ciągłości linii połączeń (linii przeszyc) dwóch sztuk pionowych elementów poduszek oparciowych i poziomych elementów poduszek siedziska,
- b) braku ciągłości linii połączeniowej (linii przeszyc) poziomej na łączeniu elementów w dwóch poduszkach oparciowych/zaglówkach;
- c) nierównym poziomie górnych elementów oparcie w całym wyrobie;
- d) nierównym i zbyt wysokim (o ok. 3 cm) wyprofilowaniu poduchy siedziska w prawej części wyrobu względem pozostałych płaszczyzn siedziskowych;
- e) nadmiernym zmarszczeniu skóry na poduchach oparciowych lewej części mebla;
- f) skośnym (zamiast pionowym/prostopadłym) wyprofilowaniu na pasie czołowym siedziska po prawej stronie mebla;
- g) nierównej linii przeszyc poziomych na lewych poduchach oparciowych;
- h) przesunięciu linii połączeń poduch siedziskowych względem przeszycia skóry na podstawie mebla (po jego lewej stronie);
- i) nierównomiernej widoczności pionowych szwów elementów poduch oparciowych;
- j) pozostawieniu głębszej struktury skóry na siedzisku niż na podstawie mebla.

Stwierdzone wady miały charakter istotny, zasadniczo wpływający na ocenę jakości wykonania rzeczy oraz obniżający jej estetykę. Naprawa mebla w kontekście powyższych wad musiałaby polegać na wymianie całości zewnętrznego materiału obiciowego oraz wymianie i korekcie wymiarowej elementów wypełnienia wewnętrznego pianki poliuretanowej na siedziskach, oparciach i zagłówkach oraz z wymianą lub uzupełnieniem włókniny i poślizgu. Koszt naprawy wyniósłby 2/3 wartości rynkowej nieuszkodzonej kanapy, zaś wartość rynkowa kanapy uszkodzonej odpowiada cenie kanapy bez wad pomniejszonej o koszt naprawy. Rynkowa wartość kanapy (...)S. (...) bez wad na dzień jej zakupu wynosiła 10.952 zł brutto.

(**dowód:** opinia biegłego sądowego z zakresu meblarstwa, k. 134-150; zeznania świadka P. D., k. 88-88v.)

3. Ocena dowodów

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez strony, z zeznań świadków W. D., J. K. i P. D. oraz z przesłuchania strony postępowania – powódki Ż. D..

Dokumenty zaoferowane przez strony postępowania nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności. W zakresie stanowisk stron co do wiedzy powódki o wymiarach kupowanej kanapy i związanych z nimi dowodów z katalogów wskazać należy, że dokonana przez Sąd ocena prawna powództwa skutkowałą uznaniem tej okoliczności za nieistotną dla rozstrzygnięcia. W tym kontekście bez znaczenia pozostawała też ocena postanowień umownych, które obciążały kupującego ryzykiem braku możliwości wniesienia mebla do miejsca przeznaczenia.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków W. D., J. K. i P. D. oraz zeznania powódki Ż. D.. Zeznania te były spójne, logiczne i korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Okoliczności faktyczne na które wskazywali świadkowie były w sprawie bezsporne, zaś istota sporu sprowadzała się wyłącznie do oceny prawnej dochodzonego roszczenia.

Podstawę ustaleń Sądu w zakresie kwoty, o jaką powinna ulec obniżeniu cena wadliwej kanapy stanowiła opinia biegłego sądowego, której treść nie była kwestionowana przez strony. Sąd podzielił wnioski biegłego w zakresie związanym z wiadomościami specjalnymi polegającymi na ustaleniu wartości towaru z wadami oraz bez wad oraz w charakterystyce stwierdzonych wad kanapy. Za nieprawidłowe uznać należało jednak ustalenie wartości kanapy przez biegłego z uwzględnieniem wskaźników inflacyjnych na czas sporządzenia opinii. Dla rozstrzygnięcia sporu istotna była ocena, czy powódka skutecznie złożyła oświadczenie o obniżeniu ceny, co też było sporne między stronami. Przyjęcie skuteczności takiego oświadczenia skutkowałąby uznaniem, że powódce przysługuje wierzytelność odpowiadająca różnicy między ceną towaru z wadami oraz bez wad. Brak dobrowolnego spełnienia powyższego świadczenia przez sprzedającego dawał powódce prawo żądania zapłaty odsetek od wierzytelności, które pełniłyby funkcję waloryzacyjną. W konsekwencji istotna dla rozstrzygnięcia była wyłącznie cena towaru na dzień złożenia oświadczenia o jej obniżeniu, zaś jej modyfikowanie wskaźnikami inflacji powodowałąby, że powódka byłaby bezpodstawnie wzbogacona. Stąd też ustalając wartość kanapy z wadami oraz bez wad Sąd pominął dokonaną przez biegłego waloryzację ceny wskaźnikami inflacyjnymi.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd pominął jako pozostające bez znaczenia dla rozstrzygnięcia wnioski stron o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu meblarstwa w zakresie wykraczającym poza ustalenie rynkowej wartości kanapy (...)S. (...) w stanie bez wad i z uwzględnieniem stwierdzonych wad oraz rynkowych kosztów prac naprawczych i transportu niezbędnych do doprowadzenia wadliwej kanapy do sprawności zgodnej z przeznaczeniem.

4. Ocena prawna

Na wstępie wskazać należy, że postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2021 r. Sąd odrzucił wniosek pozwanej o przyznanie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w D., gdyż wniosek ten był niedopuszczalny w postępowaniu uproszczonym (art. 505⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 84 k.p.c.).

Powódka żądania swoje opierała na twierdzeniach o wadach przedmiotu sprzedaży. W przypadku stwierdzenia wady przedmiotu sprzedaży nabywca ma wybór co do sposobu uzyskania rekompensaty od sprzedawcy, tzn. może dochodzić swych praw z rękojmi za wady (art. 566 § 1 k.c.) lub może żądać odszkodowania za faktyczną szkodę, jakiej doznał wskutek wadliwości towaru (art. 471 k.c.) Treść pozwu i oświadczeń powódki w toku postępowania przemawiały za uznaniem, że opiera ona swoje żądania na podstawie przepisów o rękojmi za wady, konkretnie domagając się zwrotu części ceny kanapy z uwagi na złożenie oświadczenia o jej obniżeniu. Jedynie w przypadku nieuwzględnienia żądania z tytułu rękojmi powódka posiłkowo wskazywała na przysługujące jej roszczenia odszkodowawcze.

Istota rękojmi za wady przedmiotu sprzedaży polega na tym, że w razie ujawnienia się wady sprzedawca ponosi wobec kupującego odpowiedzialność za jej wystąpienie. Odpowiedzialność ta funkcjonuje równolegle do odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, czyli tzw. ogólnej odpowiedzialności odszkodowawczej. Przesłanki odpowiedzialności z tytułu rękojmi ukształtowane zostały jednak w sposób znacznie surowszy, niż

przesłanki odpowiedzialności na zasadach ogólnych. W przeciwieństwie do odpowiedzialności odszkodowawczej, która jest oparta na zasadzie winy (dając dłużnikowi możliwość uchylenia się od odpowiedzialności w razie wykazania, że nie ponosi on winy za wyrządzoną wierzycielowi szkodę albo że powstała szkoda nie jest następstwem zachowania dłużnika), odpowiedzialność w ramach rękojmi jest określana jako odpowiedzialność absolutna, gdyż sprzedawca nie ma możliwości uchylenia się od odpowiedzialności powołując się na brak jakiegokolwiek winy w tym, że wada wystąpiła. Innymi słowy, w przypadku odpowiedzialności z tytułu rękojmi, sprzedawca ponosił będzie co do zasady odpowiedzialność z uwagi na sam fakt wystąpienia szkody (S. J., A. K., Odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi - uprawnienia kupującego, ABC., LEX).

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy powódka miała podstawy do skutecznego złożenia oświadczenia o obniżeniu ceny. Zgodnie z art. 560 § 1 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Zdaniem Sądu sprzedający bezpodstawnie odmówił wymiany rzeczy na wolną od wad lub jej naprawy. W taki sposób należy zakwalifikować brak woli organizacji transportu mebla z tego miejsca położenia w celu naprawy.

Zgodnie z treścią art. 561² § 1 k.c. kupujący, który wykonuje uprawnienia z tytułu rękojmi, jest obowiązany na koszt sprzedawcy dostarczyć rzecz wadliwą do miejsca oznaczonego w umowie sprzedaży, a gdy takiego miejsca nie określono w umowie - do miejsca, w którym rzecz została wydana kupującemu. Z kolei w myśl art. 561² § 2 k.p.c. jeżeli ze względu na rodzaj rzeczy lub sposób jej zamontowania dostarczenie rzeczy przez kupującego byłoby nadmiernie utrudnione, kupujący obowiązany jest udostępnić rzecz sprzedawcy w miejscu, w którym rzecz się znajduje. Kwestia kosztów wymiany lub naprawy rzeczy doprecyzowana została w art. 561³ k.c., w którym wskazano, że z zastrzeżeniem art. 561¹ § 2 koszty wymiany lub naprawy ponosi sprzedawca. W szczególności obejmuje to koszty demontażu i dostarczenia rzeczy, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia. Powyższe przepisy zostały wprowadzone do polskiego porządku prawnego ustawą z 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, która stanowiła implementację dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji. Dyrektywa ta w art. 3 ust. 2, wskazuje, że w przypadku braku zgodności konsument jest upoważniony do wolnego od opłat przywrócenia zgodności poprzez naprawę lub zastąpienie, zgodnie z ust. 3, lub do uzyskania stosownej obniżki ceny, lub do unieważnienia umowy w odniesieniu do tych towarów, zgodnie z ust. 5 i 6. Artykuł 3 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 1999/44/WE przewiduje, że konsument może żądać, aby sprzedawca naprawił towary, albo może żądać od sprzedawcy ich zastąpienia, w obu przypadkach jest to wolne od opłat, chyba że byłoby to niemożliwe lub nieproporcjonalne. Z kolei w art. 3 ust. 4 dyrektywy wskazano, że sformułowanie "wolny od opłat" występujące w ust. 2 i 3 tego przepisu odnosi się do niezbędnych kosztów związanych z przywróceniem towarom zgodności, w szczególności do kosztów wysyłki, robocizny i materiałów.

Zdaniem Sądu z powołanych przepisów wynika, że wszelkie koszty wymiany rzeczy i usunięcia wady ma ponieść sprzedawca, co obejmuje także koszt odebrania rzeczy od kupującego i to również w sytuacji, gdy koszty z tym związane nie mają charakteru typowego. Z art. 561² § 2 k.c. wprost wynika, że w sytuacji, gdy transport rzeczy jest nadmiernie utrudniony jedynym obowiązkiem kupującego jest udostępnienie rzeczy w miejscu w który się ona znajduje, co w niniejszej sprawie kupująca uczyniła. Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, że w pojęciu udostępnienia rzeczy mieści się jej dostarczenie do siedziby sprzedawcy, czy też wyniesienie przed lokal do miejsca gdzie rzecz została dostarczona. Założenie obciążenia sprzedawcy wszelkimi kosztami związanymi z wadliwością rzeczy odpowiada idei, zgodnie z którą kupujący nie powinien pokrywać kosztów, których nie poniósłby, gdyby rzecz nie była wadliwa (por. wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z 13 lipca 2018 r., II Ca 1410/18). Koszty ponoszone przez sprzedającego są przy tym limitowane ceną rzeczy sprzedanej, co wprost wynika z art. 561¹ § 2 k.c. Powyższa wykładnia przepisów znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie unijnym. Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 16 czerwca 2011 r. w sprawie C-65/09 wskazał, że artykuł 3 ust. 2 i 3 dyrektywy (...) w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, że w przypadku doprowadzenia do

stanu zgodnego z umową poprzez wymianę niezgodnego z umową towaru konsumpcyjnego, który przed wystąpieniem wady został zamontowany w dobrej wierze przez konsumenta zgodnie z charakterem i przeznaczeniem tego towaru, sprzedawca jest obowiązany sam dokonać demontażu tego towaru z miejsca, w którym został zamontowany, i zamontować tam towar zastępczy albo ponieść niezbędne koszty związane z demontażem i zamontowaniem towaru zastępczego. Ten obowiązek sprzedawcy istnieje niezależnie od tego, czy na mocy umowy sprzedaży podjął się on zamontowania zakupionego pierwotnie towaru konsumpcyjnego.

Mając na względzie fakt, że pozwana skutecznie złożyła oświadczenie o obniżeniu ceny, dla oceny zasadności powództwa kluczowe było ustalenie czy przyjęta przez powódkę kwota obniżenia ceny w wysokości 7.306 zł była zasadna. Art. 560 § 3 k.c. stanowi, że obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady. W orzecznictwie wskazuje się, że dyspozycja art. 560 § 3 k.c. nie wymaga od kupującego usunięcia wady ani wykazywania związanych z tym kosztów. Niezbędne jest natomiast ustalenie wartości rzeczy obciążonej wadą i jej stosunku do wartości rzeczy wolnej od wad. Koszty ewentualnego usunięcia wady przez kupującego mogą mieć jedynie pomocnicze znaczenie dla ustalenia wartości rzeczy obciążonej wadami (wyrok SA w Katowicach z 12.05.2017 r., I ACa 1254/16, LEX nr 2330647).

Biegły sądowy wskazał, że cena zakupu kanapy w kwocie 10.952 zł miała charakter rynkowy, zaś wartość kanapy uszkodzonej odpowiada 1/3 tej wartości, czyli, przy pominięciu niezasadnie przyjętych przez biegłego wskaźników inflacyjnych, 7.301,33 zł. Mając na względzie treść art. 560 § 3 k.c. Sąd nie znalazł podstaw do wliczania w zakres obniżenia ceny kosztu transportu kanapy celem jej naprawienia, w tym kosztów dźwigu. W ocenie Sądu brak jest podstaw do uznania, by obniżenie ceny miało uwzględniać koszt nakładów niezbędnych do doprowadzenia rzeczy do sprawności zgodnej z jej przeznaczeniem (por. wyrok Sądu Najwyższego z 2 marca 2006 r., I CSK 22/05, LEX nr 1503133).

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo na podstawie art. 556 k.c. w zw. z art. 560 § 1 k.c., zasądzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 7.301,33 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 września 2020 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Brak było również podstaw do uwzględnienia roszczenia co do kwoty 4,67 zł na podstawie przepisów o odpowiedzialności odszkodowawczej. Z uwagi na fakt, że powódka ostatecznie nie poniosła kosztów transportu mebla w celu jego naprawy i zdecydowała, uznać należało, że kwota ta nie wchodziła w zakres szkody w rozumieniu art. 361 § 2 k.c.

5. Odsetki

O odsetkach za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 5 września 2020 r. do dnia zapłaty. Wezwanie do zapłaty należności w terminie 7 dni zostało doręczone pozwanej 20 sierpnia 2020 r., zatem dochodzone roszczenie stało się wymagalne w dniu 28 sierpnia 2020 r.

6. Koszty postępowania

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. uznając powódkę za wygrywającą proces w całości oraz zasądzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.717 zł, na którą składały się: zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.800 zł (ustalonych § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłata od pozwu w kwocie 400 zł oraz zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego w kwocie 500 zł. Na podstawie art. 98¹ k.p.c. od powyższej kwoty zasądzono odsetki ustawowe za opóźnienie należne od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 83 ust. 2 u.k.s.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku kwotę 2.164,57 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo

poniesionych ze Skarbu Państwa a związanych z wynagrodzeniem biegłego sądowego, które nie znalazły pokrycia w zaliczce uiszczonej przez strony.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...);
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni z (...).